

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 375
Hyväksytty: FCI 3.3.2026
Kennelliitto 16.6.2026

APENNIINIENAJOKOIRA
(SEGUGIO DELL'APPENNINO)
Alkuperämaa: Italia

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen, villisian ja muiden nisäkkäiden metsästykseseen käytettävä ajokoiria

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajokoirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu on hyvin vanhaa perua, kuvauksia siitä löytyy useista metsästysaiheisista kirjoituksista sekä metsästystä ja Italian vuoristo- ja maaseudun elämää käsittelevistä julkaisuista. Kuvitetun "La caccia" -lehden 2.11.1882 julkaistussa numerossa kuvaillaan tätä rotua Italian eri ajokoirarotujen joukossa. Rotu on kehittynyt varsin luonnollisesti, ei niinkään valikoivan jalostuksen tuloksena, ja siitä on muodostunut maatiaismainen, yhtenäinen, kestävä ja tyylikäs koiria, jonka vuoriston asukkaat ja rodun ystävät ovat huolellisesti säilyttäneet. Vuonna 1932 lakimies, maanviljelijä ja rodun harrastaja Filippo Zacchini kirjoitti: "Pienikokoinen, hyvin ketterä ja eloisa ajokoiria, lihaksikas, ei lainkaan raskas, ikivanhaa perua ja tyypiltään vakiintunut. Se on ollut pääasiassa pientilallisten koiria, jossa se on sopeutunut vaatimattomaan elämään ja muodostanut hyvin läheisen suhteen isäntäänsä. Nämä tekijät ovat edesauttaneet rodun säilymistä. Rodun monet harrastajat eri puolilla Italiaa ovat onnistuneet säilyttämään sen muuttumattomana nykypäivään saakka."

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, lyhytkarvainen koiria, jonka ominaisuudet ovat peräisin jäniksen metsästyksestä vaikeassa, mäkisessä ja vuoristoisessa maastossa. Luonteeltaan seurallinen ja omistajaansa hyvin kiintynyt. Erityisen ketterä ja nopea reagoimaan, vaivattomasti liikkuva ja yleisvaikutelmaltaan miellyttävä ja maatiaismainen. Mittasuhteiltaan lähes neliömäinen, raajat kuivat, ketterät ja sirot, lihaksisto vahva ja selvästi erottuva.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Rungon pituuden ja säkäkorkeuden suhde on 11:10.

Rintakehän syvyyden ja säkäkorkeuden suhde on 1:2.

Kuonon pituuden suhde koko pään pituuteen on 1:2.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vainunsa avulla metsästävä koiria, erikoistunut pääasiassa jäniksen mutta myös villisian metsästykseseen. Erinomainen metsästyskoiria, joka haukkuu tiiviisti saalista sen pysyessä paikallaan, sopii hyvin myös muiden nisäkkäiden metsästykseseen. Sillä on hyvä yhteys isäntäänsä, vaikka se on luonteeltaan vahva ja erittäin kiihkeä metsästyskoiria. Luonnostaan tottelevainen, minkä ansiosta se pitää hyvin tiiviisti yhteyttä isäntäänsä ja muihin metsästysovereihin. Ei aja muita riistaeläimiä. Haukku on terävä ja kirkassointinen, hyvin miellyttävä ja metsästystilanteesta kertova.

Lähestyy ja löytää riistan määrätietoisesti ja seuraa sitä sinnikkäästi. Viihtyy hyvin vuoristoisessa maastossa, ja vaikka se pysyttelee yhteydessä isäntäänsä, ei tarvitse seurata. Erinomainen metsästyskoira sekä yksin että parina, ja sopeutuu myös ajueeseen.

PÄÄ: Pituus 4/10 säkäkorkeudesta, kallon ja kuonon suhde on 1:1.

Kallo: Soikion muotoinen, kallon ja kuonon linjat hieman erisuuntaiset. Kallo on päältä hieman kupera, ei koskaan litteä. Hieman pituuttaan kapeampi, pituudeltaan noin puolet koko pään pituudesta. Otsa on hieman erottuva ja kevyesti holvautuva. Otsaluu on tunnusteltavissa.

Otsapenger: Hieman erottuva.

Kirsu: Keskikokoinen, mieluiten musta. Hyvin avoimet sieraimet.

Kuono: Suunnilleen puolet koko pään pituudesta. Kuononselkä on suora, hieman kupera hyväksytään. Kuonon sivut kapenevat hieman kirsua kohti mutta eivät liikaa.

Huulet: Ylähuuli on ohut, juuri ja juuri alahuulen peittävä. Huulet eivät ole paksut.

Leuat / hampaat: Säännöllinen ja täydellinen leikkaava purenta, eli yläetuhampaat ovat tiiviisti alaetuhampaiden edessä. Tasapurenta sallitaan.

Posket: Kuivat, ulkosivut ovat hieman kapenevat.

Silmät: Etäällä toisistaan, hieman kallon sivuilla sijaitsevat. Väriltään meripihkanvärisestä ruskeaan, ilme on älykäs, iloinen ja lempeä. Hyvin kehittyneet ja pyöreät, silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Tarkkaavaisen koiran korvat ovat liikkuvaiset, kiinnityskohta on leveä ja silmälinjan tasolla tai hieman korkeammalla. Pitkät, kärjestään hieman pyöristyneet, eteenpäin vedettyinä ulottuvat suunnilleen kuonon puoliväliin tai hieman pitemmälle.

KAULA: Keskipitkä, siro, liittyy sulavasti säkään. Niskan kaari on selvä. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Ylälinja: Laskee kevyesti säästä, lähes vaakasuora.

Säkä: Hieman erottuva, sulavasti kaulaan liittyvä.

Lanne: Vahva ja notkea, lihaksikas ja leveä.

Lantio: Pitkä ja leveä, viistous korkeintaan 25°.

Rintakehä: Soikea ja kokonaisuuteen nähden sopusuhtainen. Rintakehä ulottuu lähes kyynärpäähän. Hyvin kaartuvat kylkiluut mutta eivät koskaan tynnyrimäisesti.

HÄNTÄ: Ylälinjan jatkeena, ulottuu kintereeseen. Kauttaaltaan karvoittunut, karkeakarvaisella hännän karva on lyhyempää kuin rungossa, lyhytkarvaisella hännän ja rungon karva on samanpituista.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Hyvin kehittyneet lihakset, lapa noin 50° kulmassa vaakatasoon nähden.

Lapa on hieman lyhyempi kuin olkavarsi, kulmaus 105–115°.

Kyynärvarret: Pystysuorat. Vahvat, joustavat välikämmenet.

Kyynärpäät: Tiiviit, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Etukäpälät: Tiiviit ja lujat jäniksenkäpälät, tiiviit varpaat ja vahvat varvasnivelet.

Lujat päkiät, vahvat kaarevat kynnet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Vahvat ja voimakkaat, eivät raskaat.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat. Lantion ja reiden välinen kulmaus on 95-100°.

Kintereet: Vahvat, matalat ja yhdensuuntaiset.

Väljalat: Lyhyet, pystysuorat ja melko voimakkaat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät, mutta vähemmän soikeat. Kannukset sallitaan.

LIIKKEET: Vaivaton, eloisa, tyylikäs laukka vaihtelee ravin kanssa metsästyksen eri vaiheissa.

NAHKA: Tiivis ja rungonmyötäinen, vailla poimuja.

KARVAPEITE

Kaksi eri karvanlaatua, joiden risteyttäminen keskenään on sallittua.

Lyhytkarvainen: Karva on lyhyttä (maks. 2 cm) ja tiheää, muistuttaa hevosen karvaa, peittää tasaisesti koko koiran. Rungossa, kuonossa tai raajoissa voi olla muutamia yksittäisiä karkeampia karvoja.

Karkeakarvainen: Peitinkarva on melko karkeaa, korkeintaan 2–5 cm pitkää, tiheä aluskarva, joka pitää kosteuden pois iholta. Koira on kauttaaltaan karvoittunut, mutta joissakin osissa kuten raajoissa ja päässä karva voi olla lyhyempää mutta tiheää. Korvissa karva voi olla vähemmän tiheää tai jopa lyhyttä. Karva on kuitenkin rungonmyötäistä, ei koskaan kihartuvaa.

Väri: Kellanruskean (fawn) eri sävyt, mahdollisesti mustin karvankärjin, musta punaruskein (tan) merkein, jäniksenharmaa. Kaikissa väreissä valkoista väriä sallitaan raajoissa käpelistä kyynärpäähän tai polveen, rinnassa, kaulassa (myös kranssina), otsassa, kuonossa ja hännänpäässä.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Urokset 44–50 cm,

Nartut 42–48 cm.

Erinomaisilla yksilöillä sallitaan ± 2 cm.

Paino: 10–18 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn suoriutua perinteisestä työstään.

VAKAVAT VIRHEET:

- Muu kuin rotumääritelmän sallima koko
- Yhtenevät kallon ja kuonon ylälinjat
- Alapurenta

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Yläpurenta

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.